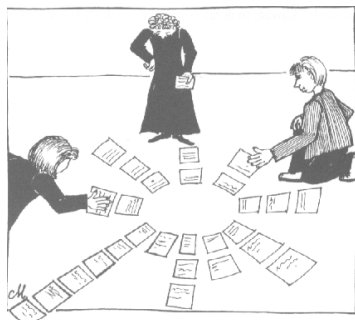

JAKI POWINIEN BYĆ ANIMATOR?

METODA SPOTKANIA: METODA SŁONECZKO¹

Istotnym elementem tej metody jest zestawienie poglądów w formie ułożonych z kartek promieni, hasłowo prezentujących tę samą odpowiedź. Metodę można wykorzystać do problemów, na które odpowiedzi da się przedstawić w formie hasłowego zestawienia. Potrzebne materiały to: kartki (ok. 8cm x 8cm), flamastry. Liczba uczestników jest dowolna, a czas trwania ok. 10-15 minut. Przebieg metody jest następujący:

1. **Organizacja pracy.** Dzielimy uczestników na grupy trzyosobowe, stawiamy zadanie, instruujemy, że wynik dyskusji w formie haseł, wypisują na małych kartkach. Każdej grupie dajemy odpowiednią ilość kartek, oraz pisaki.
2. **Praca w małych grupach.** Uczestnicy dyskutują, poszukując odpowiedzi, a wynik dyskusji (w formie haseł) wypisują na małych kartkach.
3. **Praca na forum ogólnym.** Przedstawiciele grup układają na podłodze słoneczko w ten sposób, że kartki z tą samą treścią haseł tworzą promienie. Kolejne osoby albo dokładają kartki do powstałych promieni, albo tworzą nowe. Promienie są ułożone wokół okręgu. Po ułożeniu słoneczka, zapraszamy uczestników do spaceru i zapoznania się z promieniami (wcześniej, należy wygospodarować jakąś wolną przestrzeń, gdzie będzie można rozłożyć „słoneczko”).

CEL DYDAKTYCZNY: ukazanie, jakie cechy posiada dojrzały animator, a jakich powinien on unikać

CEL WYCHOWAWCZY: wzbudzenie pragnienia postępowania w posłudze animatora w sposób pozwalający na rozwój cech pozytywnych wypracowanych na spotkaniu

PRZEBIEG SPOTKANIA:

1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania
2. Animator wprowadza w temat i metodę spotkania.

W naszych spotkaniach doszliśmy do postawienia sobie pytania – kim jest animator? Każdy z uczestników jest już przynajmniej po trzech latach formacji, zatem posiada już własny obraz, własną wizję animatora. Dzisiejsze spotkanie będzie więc próbą odpowiedzi sobie na pytanie – jak uważam – kim animator powinien być, jakie powinien mieć cechy, jak powinien postępować z ludźmi. Odpowiemy sobie też w związku z tym na pytanie – jakim ja chciałbym być animatorem.

¹ za: Metody aktywizujące w katechezie (p. zbiorowa), Lublin 1998, s.12-13

3. Następnie animator zachęca wszystkich do zamknięcia oczu i przypomnienia sobie swojego animatora (albo animatorów, jeśli w dotychczasowej formacji było ich więcej) – prosi, by zwrócić uwagę na ich budujące postawy oraz postawy, których uczestnicy nie chcieliby naśladować.
4. **J 3, 28-30**
  - Kto wypowiedział te słowa i jakie zadanie wyznaczył mu Pan Bóg?
  - Jaką postawę przyjmuje on w swoim powołaniu?
  - W jaki sposób może on być dla nas wzorem?
5. Animator dzieli grupę na zespoły dwuosobowe i każdej parze wręcza po 5 kartek oraz flamastry. Każda para ma za zadanie zastanowić się, jaki powinien być animator. Po dyskusji w parach każda para zapisuje 5 sformułowań. Należy tu uwzględnić zarówno tekst Pisma Świętego jak i nasze doświadczenia.
6. Kiedy wszystkie pary będą gotowe, umieszczają w formie promieni swoje kartki tematycznie tworząc „słoneczko”. Podobne sformułowania układamy jako przedłużenie promienia (chodzi o to aby wychwycić tendencję).
7. Po ułożeniu wszystkich kartek grupa próbuje podsumować, jaki powinien być animator.
8. Następnie w tych samych parach uczestnicy zastanawiają się jakich cech animator powinien unikać. Swoje przemyślenia zapisują np. na chmurkach, kropelkach deszczu itp.
9. Kiedy wszystkie pary będą gotowe umieszczają karteczki (w innych kształtach niż promienie) w taki sposób aby przysłały dobre cechy animatora.
10. Po ułożeniu wszystkich kartek grupa próbuje podsumować, jaki nie powinien być animator.
11. Każdy z uczestników dzieli się krótko, jakim chciałby być animatorem.
12. Postanowienie.
13. Modlitwa na zakończenie spotkania.

Można wykorzystać: **Ef 6, 7-8**